

Forfatter: Rosenørn, Ingeborg Christiane

Titel: BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Rosenørn, Ingeborg Christiane (1837-09-25)

Citation: Rosenørn, Ingeborg Christiane: "BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Rosenørn, Ingeborg Christiane (1837-09-25)", i *Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn*, C. A. Reitzels Forlag., s. 2. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987843-000-shoot-L0019878430000002.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Khvn. 25de Sept. 1837.

Kjære Professor Ingemann!

De har saa ubeskriveligen glædet mig ved Tilsen delsen af Deres herlige Børnesange og ved Deres venlige Brev, saa jeg forgjæves vilde lede efter Ord som ret kunde udtrykke Dem min Taknemlighed. Jeg trøster mig ved at De er saa vant til at forstaae en halvqvædet Vise, og en glædelig Erfaring har ofte lært mig, at De ogsaa forstod mig, i hvor ufuldkomment jeg end fortolkede min Mening. Det vil De, ikke sandt?, ogsaa gjøre nu. Og ligeledes vil De vide hvor usigelig gjerne jeg kommer til Sorø endnu i dette Efteraar — selv om det ikke skuldes. 3lykkes mig at bringe det til Udførelse. Veed De ogsaa hvilken der er mig den kjæreste af Deres deilige Morgensange, som jeg allerede var ret fortrolig med, inden jeg modtog dem af Deres Haand. Det er den som i Tankerne stiller mig hen paa Rigi, hvor De nok veed jeg saa inderlig gjerne hører Solen opgaae *). Jeg længes efter man skulde faae Melodier til alle disse skønne barnlige Sange. Jeg skulde da ret indøve dem paa Harpen, og lade min Stine indstudere Sangen, naar hun rigtig faaer lært at bruge sin Stemme. — Min Harpe har jeg igjen faaet frem, og med den Deres Psalmer. Det klæder ikke godt at bede om mere, naar man allerede har faaet saa meget: dog maa De tilgive mig, at jeg spørger om jeg ikke snart tør vente en lille Forøgelse af den saa herlig begyndte Samling „Aftensangs-Psalmer". — Var det muligt, kjære Ven, saa skriv dem medens De endnu er i det yndige stille Sorø, hvor De langt bedre end her, har „Guds rige Herlighed for Øie!"

Naar Psalmerne ere digtede, saa skulde De komme her til Byen. Saa kunde De paa en anden Maade fremme den gode Sag. Profant! sige vel de Erke Catholske, de saakaldte Hellige — men dog vist til udbredt Gavn, dersom det kunde lykkes Dem, at rense Smagen paa Scenen, hvor de franske Letfærdigheder ere nær ved at anmasse sig udelukkende Herredømme. Jeg har ikke villet tage fast Logeplads i Vinter, fordi jeg ikke vilde udsætte mine Pigebørn for at see og høre, hvad de hellere, saalænge som muligt, maa blive uvidende om.

Naar jeg yttre en saadan Mening for de engang hærdede Damer, ellers meget sædelige og forstandige, saas. 4svare de mig: „Ja, det er sandt nok, naar man saaledes vil tænke over det; men man hører kun den smukke Musik, og lægger ikke Mærke til Texten." — Er det ikke ynkeligt? — Parterret tænker dog lidt mere og bruger sin dissonnerende Recension, som jeg forleden var Vidne til ved Ambassadeuren, hvis meget flauæ Æmne neppe vil kunne opretholdes ved Aubers melodiske Musik og en original, smukt udført Decoration af en Scene paa Scenen. Hvorledes gaaer det Deres Søster ved den begyndte Kulde? Hun holder sig vist godt indpakket. — Med de bedste Ønsker for hendes, for Deres og for vores dyrebare Lucies Velgaaende, og med inderlig Tak for det Venskab De Alle have viist, og ville bevare mig fjern eller nær, anbefaler jeg mig Dem

1*

hengivenst
Christiane v. Rosenørn.